

అబ్బో...! ఏం మగాళ్లు!!

ఇది ఒక మగ ప్రేమర్షి ప్రేమలేఖ

[అమ్మ తప్పలకు అగ్రతాంబాలం అందు కుంటూవు తెలుగు సత్కలాకంత్ యిది ప్రేమ లేక. ప్రేమలేఖ, ప్రేతలేఖ, ఎలా అప్పయినా అభ్యంతరం లేదు.]

.....
నిన్ను ఎలా విలివిగట్లు వ్రాయాలన్నా నా ప్రేమ నంతట్టి ఆ మాట తెలియచెప్పలేక పోతోంది.

బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

పార్వతికి తన బొడుపు ప్లానంకా భగ్గుమై పోయింది. అందరికీ తను చెప్పకున్న మాటలన్నీ వట్టివై పోయాయి. "ఏం చెయ్యాలి" అడసేమాట తప్పిన అతగాణి వదిలేసి అమ్మగారింటికి వెళ్ళి పోతే పోనీ నాల్గు రోజులు పాటు వంట చెయ్యడం మానేస్తే ?

అమ్మమ్మో : హోటలుకి బర్చుకాదూ ! అది మాత్రం ఏంకాదు. పార్వతి గుండెలు దడ దడ మన్నవి. ఒకసారి తన బొడుపు లిస్టు తెప్పకుని తడుపుకున్నది. తన తెలివి, తన ప్లాను చిదంబరం మూలంగా భగ్గుమయింది.

పార్వతికి నిర్గరగా ఏద్య బుద్ధియింది. కాని దుడ్డవలేదు. బొడుపుల పటికవైపు నిట్టూర్చుతూ నూనీ మరొక పేజీలో సిగరెట్లతో సహా లిస్టు తయారుచేసి చదివింది. నెల కిరవై రూపాయలు వృధాగా ఖర్చుకావటం - కాబోవటం పార్వతికి కళ్ళు నీళ్లు తెప్పించాయి. చప్పన కళ్ళు తుడుచు కుని "ఈ మొగ్గెప్పకూ ఇంత పెళ్ళయేవరకు సిగరెట్లమీద ప్రమాణం చేసి ఆనక పెళ్ళాన్ని లెక్క చెయ్యకుండా సిగరెట్లనే ప్రేమిస్తూ కూర్చుంటారు" అనుకుని చిట్టాని యదాప్రకారం లోపలంచేసి వంటగదిలోకి దారితీసింది "పాపం-పార్వతి."

మన భాషాప్రపంచం ఈ మాత్రపు మాటలకూడా దొరకనంత చిన్నదని యిప్పుడే తెలిసింది.

ఈ సామాన్య కాగితం యిప్పుడు నీ పక్కటి చేతుల్లో, చిక్కటి చూపుల్లో వుంది. నీకు ఇష్టమైతే సివిమాల్లాగా ఈ కాగితాన్ని చిటు కుప్ప న ముద్దెలుకుని, టక్కన గుండెలకు హతుకుంటావు. లేకపోతే గుప్పెట్లో నలిపేస్తావు. అతైనా ఇతైనా ఈ కాగితం ముక్కకువలే నీ ఒక్క అర్పణమైనా అందులో వీరమైనా, ఈ ప్రేమపక్షిడికి పడితే బాగుండును. అదే తలుచుకుంటూ మళ్ళీ మళ్ళీ దాన్నే మనస్సులోకి నిలుచుకుంటూ వచ్చేదాకా గడిపేస్తాను.

ఇంతకాలంగా నీ మీది నా ప్రేమ మనస్సులోనే కుకకుకా, తెకతెకా ఉడికి, చివరకు పొంగి పొర్లి పొయ్యి పాటు అయ్యేటట్లుంటే, "యిక లాభం లేదని" ఈ వుత్తరంలోకి వట్టి, నీకు పంపు కుంటున్నాను.

నీవు నడిచిన దారులో నీ అడుగుల్లో అడుగులు వేసుకుంటూ ఎన్నిసార్లు నడిచానో, నీవు కూర్చుని లేచిపోయిన బెంచీమీద ఎన్నిసార్లు ఎన్నెన్ని పుంటలు అలాగే కూర్చుంటిపోయానో, నీ చీర చెంగు వట్టుకున్న మేకు, ఎన్నిసార్లు ముద్దెలుకుని పెదవులనుంచి రక్తం చిందించానో, అవన్నీ వ్రాసి నిన్ను విసిగించను.

నేను నిన్ను ఇంతయిదిగా ప్రేమిస్తున్న సంగతి నీకు ఒక్కదానికే తెలియదాని నీ నా ప్రేమితు లందరికీ ఎప్పుడో చెప్పకుని విడుదలకాను. నీ రూపాన్ని నా మనస్సులోనే కాదు, నీ పేరును కూడా నా పేరు పక్కనే చేర్చి, గోడలు, చెట్లు, విజయవాడ కొండలమీదికి కూడా ఎక్కించాను. అదేమిఖర్కొ ! నీవు యింటికి చాలేజీకి మధ్య తల

ఎ తి చూడవు, చూ నే నీకు ఎప్పుడో తెలిసేది.

మరొక రూపం... నీవు ఏమన్నా, నీ గుంటూరు తెలియకపోయినా నా ఊహల్లోనూ, కలల్లోనూ మనం చాలాసార్లు కలిశాం. ఏర్పడకూడా కలిగినట్లుగూర్చు. నువ్వుగోనీ, మన ప్రభుత్వంగానీ, అప్పుడే ఏర్పలా అని కోవగిండుకోవచ్చు. కాని యీ కల్పనల్ని నిజాణగా చాలా మందికి చెప్పే కాను. ఇప్పుడు నువ్వే కాదంటే చాలా చాలా మేరాలు జరుగుతాయి. నా మీద నమ్మకం. జాలీ వున్న చాళ్ళంతా నిన్ను మోసగతే వని తిట్టిపోస్తారు. అది నేను భరించ లేను. కొందరు నీ తరపున కొమ్ముకాచి నన్ను కోతల రాయుడు, అబద్ధలకోరు అంటారు. అలాంటి దుస్థితి నాకు కలగడం, నీవు ఒప్పుకోవచ్చు

ఇది ఆశంకవం అనవచ్చు. మన సివిమాలు మాచి చూచి, యింకా చూడబోయే జనం "యీలా జరగదు" అనరు. ప్లస్సునైట్ లోనే లవ్ లు. యిష్టం లేకుండాతగాదాంతో ఆరంభమైన లవ్ లు. తలి తండ్రి, అస్తి, యింకేదో రకం విలసి చేతుల్లోపడి రెండు గంటలు ఆటంకాతోనే నడిచిన ఒకసారి లవ్ అన్నతర్వాత చివరకు కలవాల్సిందే. పెళ్ళి కావాల్సిందేతప్పదు. బ్రహ్మకంటేకూడా గట్టి వాత యిది.

డియర్...పోనీ సివిమాల్లాగే - అటంకాలు అవీ రాకముందే ఒక లవ్ డ్యూయిట్ తో, రూం మని తోటలు. ఊటీయా. అన్నితిరిగి వచ్చేదామా నా ఆక యీ ప్రపంచంకంటేకూడా పెద్దది.. ఎంత జనాభా ఎక్కువైనా భరించేటంత చాలాచాలా పెద్దది.

నీ కడియాల యుణం యుణ మోతలో - (కడి యాలూ, గాజులకూడా తీసే నీరి పోనీ గడియారం టిక్క టిక్క మోతలే. స్వర్ణ ద్వారపు చిరు గంటల విలుపుగా తలుచుకుని, వైటలు యింకా వున్నాయి గనుక అవి ఎగురుతూ టవటపాచుని ఉద్యమించే చిరుగలిలో నీ స్వర్ణాన్ని చేరుకుండా మని నా ఆక...

ఇప్పుడు స్వర్ణం వుందో లేదో గాని, వున్న వుండు అక్కడ వగలా రాత్రీ. ఆకలి దప్పలూ లేవట. నీవు "ఊ" అని నాఫిసీ ప్రేమకి నీ ఫిఫ్టీ కలిపావంటే...మా యింట్లో లేక మీ యింట్లో కాక అదెకొంపలో ఒకగదిని వగలా రాత్రీ ఆకలి దప్పలు ఎరగని స్వర్ణంగా ఒక్కపూచైన మార్చే ధాం. తర్వాతి నరకం అయినా పర్యాలేదు...

ఇంతగా, యిన్నివిధాలుగా చెప్పకున్న తర్వాత కూడా నీవు నా ప్రేమని కాదన్నావంటే మరుక్షణంలో వచ్చిపోతాను. వచ్చిపోగంను...గాని తీరా నేను వచ్చిపోయాక, నీవు నా కవాలిచూచి నిన్ను కొందరు తిట్టే తిట్లు విని, అప్పుడు నీవు నీ మనస్సు మార్చుకుని, నా ప్రేమను అంగీకరించి, నన్ను పెళ్ళాడతానంటే...అప్పుడు మళ్ళీ నేను ప్రతకలేనుగదా !

కనుక...వచ్చిపోవటం కంటే వచ్చినట్లు పడి వుండటం మంచిదిలాగుంది. ఆలోచించి అంగీకారం తెలియజెయ్యి. కాకపోతే నన్ను ఏంచెయ్యి మంటావో నైనా వ్రాయు.

సి. యన్. యా ఉత్తరం కోవంప నే ప్రేమి పాల్ గారికి యిస్తావేమోనని నంతకం చెయ్యటం లేదు. దస్తూరి కూడా నాది కాదు...

శ్రీ మ తి

శ్రీ ల మా స ప త్రి క
ఎ డిటల్ : డి. కృష్ణకుమార్
విప్రిల్ సంచిక చదివారా?

వనితలకు వ్రాయమైన విశేషాలు, కథలు, కార్టూన్లు, జోక్స్ వగైరాలతో :
త్రివర్ణ ముఖచిత్రం, 1/8 డెమ్మీ. 123 పేజీలు : వెల : రు. 1.00
ఏకెంట్లు లేవికోట్ల ఏకెంట్లుకావాలి.
"శ్రీమతి", శ్రీం మాసపత్రిక, విజయవాడ - 2.